

Sjónleikurinn trívist og mennist á bygdunum

Tøkk til skálvíkingar fyri "Ósjónligi Býurin" - tann mest viðkomandi leikurinn eg higartil havi sæð í ár skrivar Sverre Egholm m.a. í ummæli sínum

Føroyingar hava altíð dámað væl at sæð sjónleik, men í langa tíð varð litið spælt á bygdunum. Unga fólkíð var burtur úr bygdini tað nógva av árinum, í vinnu- og lærdóms-ørindum, so stundir góvust ikki til at venja sjónleik. Sjónvarpskiggin ørkymlaði eitt sindur í fyrstani. Men fyri fáum árum síðani kom vend í. Hon kom, áðrenn vinnu- og virkismøguleikarnir vórðu skerdir tað, teir eru. Í fleiri bygdum eru nú virkin feløg, sum spæla sjónleik við liv og sál. Og ikki smæðast fyri at fara undir krevjandi leikir. Mangan stendur á at finna nýggjar leikir, tí tey lata sær ikki lynda bara at spæla gamlar komedior upp í saman. Áskoðarin er takksamur fyri litið, men setur størri og størri krav um dygd og fynd. Kanska hevur sjónvarpið gjørt sitt til tað og ferðandi sjónleikabólkar-nir.

Tað er ikki tað sama at siggja sini bygdarfolk á

palli sum at fáa sjónleikavitjan uttanfrá. Tað sæst á áskoðaratálinum — og hoyrist!

Í vetur hevur borið til at sæð fleiri áhugaverdar og væl spældar leikir — á bygd og í bý. Kærleiksfullar kvívíkingar í ongum hosi, klaksvíkingar við kitlandi loppuskriða og yvirnatúrligar nólsoyingar í yndisleiki og gora-gangi. Á Oyrbakka kom liv í aftur, tá ið Adelborg fekk øll í verkfall! Og í Havn fingur tey eisini tíðina at ganga í Sjónleikarhúsinum. Men konurnar í Skálavík trína fram um tíð og stað og visa tað, ið fáum er unt at siggja.

Mikukvöldið 5. februar var fyrsta framfærslan í Skálavík av «Ósjónliga býnum» eftir Astrid Saalbach.

Hugnaligt er at koma inn í hetta rúmliga og nossliga húsið á Keldu, ið hevur roynst so góður karmur um bygdarliv og sjónleikin, síðani bygdin fyri 10 árum síðani tók

hetta ódnartakið.

Seint verður gloymt, tá ið skálvíkingar spældu «Kálv litla» og «Onnu Frank»!

«Ósjónliga býin» kendi eg ikki framanundan. Hann varð fyrstu ferð spældur í Danmark fyri 5 árum síðani. Elin Súsanna Jacobsen hevur týtt leikin og lagað hann hegnisliga til føroysk viðurskipti.

Leikurinn er ólíkur teimum, vit higartil hava sæð í vetur. Hvørki skemti-ella sorgarleikur, men bæði kortini. Mangan býður tær í látur. Men aftrar teg aloftast, tí undir tí láturliga er sum eitt syrgið mótrák. Og undir tí syrgna eitt undirrák av skemti og speisemi. Tað lygnir eisini av og á í afturundirgerðum.

Tann hálvan annan tíman, leikurinn varar, eru vit inni í skrivstovuni hjá tí forstríddu deildarsjúkrasystri **Ingu** (Winnie Dalsgaard) á onkrum roktarheimi. Hon og sjúkrá-hjálpin **Helena** (Björg

Mohr) eru tværinar um alt arbeiðið á deildini, tá ið tann unga sakleysa **Metta** (Majbritt Joensen) kemur sum eyka hjálparfólk.

Unga gentan hevur ilt við at venja seg við, so kvalið og innibyrgt tað er. Hvørki frisk luft ella dagsljós má koma inn. Einasta, ið umræður er, at journalin verður ferd sum hon skal, og at búfólkini hava «normalan opning».

So við og við fært tú varhugan av, at hetta er eitt avbyrgt, burturgloymt og óveruligt stað. Alt gongur undan, samstundis sum meira og meira verður at gera hjá teimum trimum, og tær koma ikki út fyri at taka sær av búfólkunum, sum eru fleiri, enn pláss er fyri.

Einasta búfólkið, vit siggja, er gomlu einslugu **Agnas** (Lis Djurhuus), sum ímillum máltíðirnar og skiftingarnar einans livir í gomlum minnum. Eingin uttan Metta gevur henni ans.

Metta hevði sett sær

Í ummæli sínum av sjónleikinum "Ósjónligi býurin, sum verður framfördur í Skálavík skrivar Sverre Egholm eisini um tað gleðiliga í, at sjónleikurinn trívist og mennist á bygdunum.

fyri at hjálpa hesum nýgar fólkum uppáaftur vónloysinum, við at vera blíð við tey og lurta eftir teimum. Ætlaði at sleppa teimum út í friska luft — út ímillum tey livandi aftur. Men hon lærði umsiðir, at hiðani vendist ikki aftur. Øll, sum her eru, eru stóð í deyðans forstovu. So hvørt sum onkur verður útborin, koma onnur inn aftur í staðin. Soleiðis alla tíðina. Starvsfólkið sleppur heldur ikki undan.

At unna gomlum og ússaligum mannsømilig kor er ein partur av boðskapinum. Men leikurinn visir okkum eisini, hvussu lætt vit hava við at gloyma næstrakærleikan

og uttan at vita av tí verða kensluleysar arbeiðsmaskinur, ið fara við fólkum sum ómælandi tilfari.

Hesir fyra leikararnir hava nógva um at vera alla tíðina, og tað gekk sum smurt. Leikurinn tykist einfaldur og lættur, men tað er ikki bara sum at siga tað, at fáa spælið livandi og natúrligt, har sum orðini meira enn gerðir og rørsur eru avgerandi. Hetta tóktist at falla teimum lætt kortini. Spælið var gott og væl gekkst at fáa alt við, ið

Frá leikinum Ósjónligi Býurin í Skálavík

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

Aðalfundurinn, sum skuldi vera mikudaginn 12., er útsettur til mánadagin 17. februar kl. 19.30 í felagshølunum á Argjum.

Nevndin